

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Márciusi ünnepélyek.

Pécs, 1898. március 16.

Utána vagyunk március tizenötödike ötvenedik évfordulójának. Elmúltak a hazafias ünnepek, melyekkel egész Magyarország megünnepelte a szabadság születésének napját, ezzel mutatva meg, hogy méltó e nemzet a márciusi hőskökhöz, a márciusi nagy eszmékhez, a március idusán vér nélkül kivívott szabadsághoz.

Igen a nemzet méltó mindehhez, de nem méltók azok, kiknek mindeme eszmék előharcosainak kellene lenniök; kiknek a március idusán kivívott szabadságot tovább fejleszteni, s nem megnyirbálni és gyáván feladni kellett volna!

A hivatalos világ nem ünnepelt sehol március ötvenedik évfordulóján. S nem ünnepeltek azok sem, a kiket a hivatalos világ alázatos uszályhordozóivá tesz az önérdék és a féltékenyen őrzött hatalmi összeköttetés.

Pécs város ünnepén is meglátszott ez a szegyénteljes körülmény.

Nem volt fellebogózva méltó város, mert hiszen nem kellett főispánt fogadni, a város szolgálói hát nem hordták házról-házra a zászlókat. Nem akart kitenni magáért a hivatalos világ és a kegyeiért élő osztályok: így hát nem is voltak impozáns

fényben kivilágítva a város főtere és középületei s a kereskedésekben sem ragyogott a nagy napra emlékeztető jelvény; semmi, egyáltalában semmi sem! Az iskolák ugyanis ünnepelnek április 11-én, hát minek lett volna tegnap iskolai szünet és ünnepelés? A torony alatt sok a dolga mindenkinek; hát hogy adhattak volna egy napi szünetet a hivatalnokoknak?!

A mit azonban a hivatalos világ gyáván nem akart megtenni, megtették azt a szocialisták. Minden engedély nélkül megülték ők a hivatalos világ helyett március tizenötödikét. Megülték azzal, hogy tüntetést rendeztek és szónoklatokat tartottak, mikről a rendőrség már csak akkor értesült, mikor mindennek vége volt.

Pécs független polgársága teljes lelkesedéssel áldozott a márciusi nagy nap emlékének. Nem a jelent ünnepelte, nem is azt a kevés — szabadságnak csufolt — bürokratikus jogot, a mely a márciusi vívmányokból a mai kornak megmaradt; hanem az ötvenév előtti március 15-ét, a mit a meddig így megünnepelni, érte így lelkesedni tud: addig mindig lehet reményünk, hogy e vívmányokat egykor teljes tisztaságukban, megcsontkittatlanul tudhatja ismét magáénak.

Hogy ez ünnep a felsőbb körök szemét annyira elvakította, hogy nem vették észre, mi készül odakint, a nép, a mun-

kások között: nem csodáljuk. És nem a rendőrség éberségén, hanem a munkások józanságán mult, hogy a polgárság ünnepét meg nem zavarták. A minek talán a felsőbb körök még örültek volna is. Azonban ez öröm helyett orrot kaptak, mert a nép, a munkások ezer főnél is többre menő tömege a polgárság ünnepe után a maga módja szerint szintén ünnepet tartott, a melyet hogy meg nem birt akadályozni az előrelátó hatóság: ezért bizonyára orrot fog kapni felülről.

Legalább lesz neki is emléke március idusának ötvenedik évfordulójának alkalmából!

*

A márciusi ünnepélyekről alábbi tudósításaink számolnak be:

A polgárság ünnepe.

A pécsi polgárságnak hazafias, a dicső elődök nagyságán lelkesülő része, emlékéhez méltóan akarta megünnepelni március tizenötödikét. Már régen megalakult az előkészítő bizottság, felkérték az ünnepély műsorában résztvevő szereplőket s tegnap a Vigadóba csak úgy tódult az érdeklődők serege, annyi ember gyűlt oda össze, hogy még talán soha sem volt annyi falai között, s dacára, hogy széksorok csak a terem felében voltak elhelyezve, hogy annál többen férjenek el állva a nagy teremben, mégis százakra ment azoknak a száma, a kik nem tudtak bejutni az egymás mellett szorongó emberektől telt terembe.

Az ünnepélyen a város tanácsa is kép-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Virágfakadáskor.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Mikor Vámos Elemér egy májusi délutánon legelőször ment végig a sétátéren mint főhadnagy, hirtelen az a gondolat jutott eszébe, hogy — jó volna megházasodni.

Könnyű tavaszi atillát és bricseszt huzott az nap s alig, hogy két-háromszor végigment a platánsoron, különös borzongást érzett egész testében, — fázott. Kelletlenül hajította el cigarettáját és — hazament.

A legénye nem volt otthon s a szobáját barátságatlan hidegnek találta. Minden habozás nélkül vetette le atilláját, hogy tüzet rakjon ő maga.

Mialatt a kályhával vesződött, néha a levetett kabátra tekintett és olyan valamit gondolt, hogy mégis szép az a két aranycsillag. Azután merően bámult a lassan süstörgő tüzre s egy másik, kellemetlenebb gondolat foglalkoztatta, ugyanis ő érzi, hogy nagyon beteg, de hol érez fájdalmat, — azt nem tudja! Beteg, nagyon beteg lesz. És ezt nem tudta volna senki a fejéből kivenni!

Mire a tüzrakással készen volt, egészen bealkonyodott.

Fásultan, kedvetlenül feküdt végig a garson szoba pamlagán, s percekig nézett egy-

egy cirádára, mely unalmas egyformaságban követte másikat a falon.

Amint így körülhordozta szemeit a szoba különböző tárgyain, hirtelen egy képen akadt meg figyelme, melynek azonban csupán a körvonalai látszottak már, de a mult édes emlékei kiszínezték azt előtte. Teljesen sötét volt a szobában s az a leányarc még mindig ott állt, ott mosolygott, mintha csak azt mondaná: Elemér! Maga csak tréfál! Néhány év mulva ellefelejtí azt is, hogy voltam egyáltalában!

Ezt mondta mindig. Ezt mondta ezelőtt két éve is, mikor legutoljára találkoztak. Nem hitte, hogy szeretheti is őt valaki, félt, nagyon félt a — csalódástól. És mégis — csalódott. Keserűen csalódott!

Azóta két év mulott el, s ez a rövid két év eltörülte a mosolyt arról a szép arcról: komoly, panaszos hidegség ri le onnan.

Itt megakadt gondolatmenete s gyufát gyújtott, majd ideges gyorsasággal keresgél az asztalon levő fotografiák között.

— Ez az! szolt halkán és a gyufa pillanatokig tartó világosságánál mohón nézte azt a különös arcú nőt.

Milyen nagy művész az élet és az idő. Amott pajzán, életrevaló leány és egy év mulva szomorú — boldogtalan asszony!

Most érezte csak Vámos, hogy mennyire szerette ő ezt az asszonyt. Most tudta csak meg, hogy mit vesztett el ő ebben a panaszos arcban: üdvöt, boldogságot, mindent, az egész menyországot!

De hát mi volt ő akkor: fiatal, könnyűvérű hadnagy s a leány — szegény.

Szegény volt, hát a sors még szegényebbé tette: felesége lett egy bolondgazdag ötven éves kereskedőnek, kit csak gyűlölni tanult, mióta elvette.

Oh! Ezt is tudja ő. Féltve őrzi a drága sorokat, hol az imádott szegény-gazdag aszszony keserves panasza és szomorúság hangján kesergi el megbocsáthatlan tettét.

Az volt a végén az illatos levélkének: »Ha maga tréfált akkor édes Elemér, ugye sorok illetéktelen helyre jutottak s mint gavalér embertől elvárom, hogy azt nyomban megsemmisíti, de ha szavait komolyan átérezte, ugye szánja és bocsásson meg annak, ki őnt felejthetetlenül szereti. — Matild.«

Örült gyorsasággal üzték egymást a gondolatok agyában, néha ideges fájdalmat érzett, majd mindjobban az a tudat érlelődött meg lelkében, hogy végzetlenül szereti azt az aszszonyt, ki az övé sohasem lehet.

Behunyta szemeit és az ábránd szötte édes álmok folyton egy képet varázsoltak lelki szemei elé: egy halvány arcú, szép asszony képét, ki most üres tekintettel ül a fehér se-lyemmel bevont budoárjában, kelletlenül hallgatva férje unalmas, szintelen beszédjét . . .

E pillanatban halk léptek zaja és bizonytalan kopogtatás tették figyelmessé Vámos főhadnagyot. Zavartan tekintett a sötétben az ajtó felé, melyet habozás nélkül nyitott ki valaki . . .

33. sz.
tlkv. 1898.

Árverési hirdetemény.

A dárdai kir. járásbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Markovits Dömötör hg.-szőlősi és Markovics Sándor szabadkai lakos végrehajthatóknak Pecsuba Milutin és neje hg.-szőlősi lakosok végrehajtást szenvedettek ellen 900 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő Hg.-Szőlős községben, a 950. sz. tjkvben felvett 226/a. hrsz. 179/a. sorsz. házra és belsőségre 497 frt, a hg.-szőlősi 164. sz. tjkvben felvett 1788/b., 1523/286/a., 1983/34/b. hrsz ingatlanokra 59 frt 40 kr., a hg.-szőlősi 1434. sz. tjkvben felvett 727. b., 1163/a. és 1344/a. hrsz. ingatlanokra 1196 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi április hó 12. napján d. e. 10 órakor Hg.-Szőlős községben, a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 49 frt 70 kr., 57 frt 90 kr., 119 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál Dárdán, 1898. évi jan. hó 5. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljárásbíró.

543. sz.
tlkv. 1898.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Járányi József, Járányi Teréz, Iérj. Turbék Istvánné és k. k. Szedlák Károly, Jenő, Antal, Irma, Lajos és Margit gyámja, Szedlák Antal pécsi lakosoknak végrehajtási árverés joghatályával bíró önkéntes bírói árverés iránti kérelme folytán a a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbiróság területén levő, Pécs szab. kir. város határaiban fekvő, a pécsi 2244 sz. betétben 1. sorsz. 1485. hrsz. lakház, gazdasági épület és udvarra 1200 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi április hó 1 napján d. e. 10 órakor a pécsi kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 120 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék tlkvi hatósága. 1898. évi január hó 16-ik napján.

Sándor József
kir. trvszéki bíró.

VESZEK

I. oszt. gyökeres Solonist és I. „ „ Monticolát fajtisztán bármily mennyiségben.

Siptár Lajos

Pécs, Nagy-Flórián-utca 16. sz.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

2879. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Bogdása községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikk értelmében elkészítettét és a nyilvánosságának átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891: XVI. t.-cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi szeptember hó 17-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakaszban az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi szeptember hó 17-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1898. évi szeptember hó 17-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság, 1898. évi márczius hó 1-én.

Bogyay Pongrácz
kir. törvszéki bíró.

Egy fiatal, gépészeti oklevéllel bíró nős kovács,

uradalmi kovácsnak

vagy havi csépléshez

gépkezelőnek

ajánlkozik.

Tudakozódások a kiadóhivatalhoz.

Amerikai szőlővesszők

solonis, monticola és metallica;

sima vessző 1000 drb 8 frt,
gyökeres vessző 1000 „ 20 frt.

👁️ **Fajtisztaságért jótállás.** 👁️

Kapható:

Gergits Mártonnál

Pécsett, Makár-utca 32. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 86 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Márciusi ünnepélyek.

Pécs, 1898. március 16.

Utána vagyunk március tizenötödike ötvenedik évfordulójának. Elmúltak a hazafias ünnepek, melyekkel egész Magyarország megünneplelte a szabadság születésének napját, ezzel mutatva meg, hogy méltó e nemzet a márciusi hősköz, a márciusi nagy eszmékhez, a március idusán vér nélkül kivívott szabadsághoz.

Igen a nemzet méltó mindehhez, de nem méltók azok, kiknek mindeme eszmék előharcosainak kellene lenniök; kiknek a március idusán kivívott szabadságot tovább fejleszteni, s nem megnyirbálni és gyáván feladni kellett volna!

A hivatalos világ nem ünnepelt sehol március ötvenedik évfordulóján. S nem ünnepeittek azok sem, a kiket a hivatalos világ alázatos uszályhordozóivá tesz az önérdék és a féltékenyen őrzött hatalmi összeköttetés.

Pécs város ünnepén is meglátszott ez a szégyenteljes körülmény.

Nem volt fellobogózza méltá város, mert hiszen nem kellett főispánt fogadni, a város szolgálai hát nem hordták házról-házra a zászlókat. Nem akart kitenni magáért a hivatalos világ és a kegyeiért élő osztályok: így hát nem is voltak impozáns

fényben kivilágítva a város főtere és középületei s a kereskedésekben sem ragyogott a nagy napra emlékeztető jelvény; semmi, egyáltalában semmi sem! Az iskolák ugyis ünnepelnek április 11-én, hát minek lett volna tegnap iskolai szünet és ünneplés? A torony alatt sok a dolga mindenkinek; hát hogy adhattak volna egy napi szünetet a hivatalnokoknak?!

A mit azonban a hivatalos világ gyáván nem akart megtenni, megtették azt a szocialisták. Minden engedély nélkül megütlék ők a hivatalos világ helyett március tizenötödikét. Megütlék azzal, hogy tüntetést rendeztek és szónoklatokat tartottak, mikről a rendőrség már csak akkor értesült, mikor mindennek vége volt.

Pécs független polgársága teljes lelkesedéssel áldozott a márciusi nagy nap emlékének. Nem a jelent ünneplte, nem is azt a kevés — szabadságnak csufolt — bürokratikus jogot, a mely a márciusi vívmányokból a mai kornak megmaradt; hanem az ötvenév előtti március 15-ét, a mit a meddig így megünnepleni, érte így lelkesedni tud: addig mindig lehet reményünk, hogy e vívmányokat egykor teljes tisztaságukban, megcsontkittatlanul tudhatja ismét magáénak.

Hogy ez ünnep a felsőbb körök szemét annyira elvakította, hogy nem vették észre, mi készül odakint, a nép, a mun-

kások között: nem csodáljuk. És nem a rendőrség éberségén, hanem a munkások józanságán mult, hogy a polgárság ünnepét meg nem zavarták. A minek talán a felsőbb körök még örültek volna is. Azonban ez öröm helyett orrot kaptak, mert a nép, a munkások ezer főnél is többre menő tömege a polgárság ünnepe után a maga módja szerint szintén ünnepet tartott, a melyet hogy meg nem birt akadályozni az előrelátó hatóság: ezért bizonyára orrot fog kapni felülről.

Legalább lesz neki is emléke március idusának ötvenedik évfordulójának alkalmából!

*

A márciusi ünnepélyekről alábbi tudósításaink számolnak be:

A polgárság ünnepe.

A pécsi polgárságnak hazafias, a dicső elődök nagyságán lelkesülő része, emlékéhez méltóan akarta megünnepleni március tizenötödikét. Már régen megalakult az előkészítő bizottság, felkérték az ünnepély műsorában résztvevő szereplőket s tegnap a Vigadóba csak úgy tödült az érdeklődők serege, annyi ember gyült oda össze, hogy még talán soha sem volt annyi falai között, s dacára, hogy széksorok csak a terem felében voltak elhelyezve, hogy annál többen férjenek el állva a nagy teremben, mégis százakra ment azoknak a száma, a kik nem tudtak bejutni az egymás mellett szorongó emberektől telt terembe.

Az ünnepélyen a város tanácsa is kép-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Virágfakadaskor.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Mikor Vámos Elemér egy májusi délutánon legelőször ment végig a sétaterén mint főhadnagy, hirtelen az a gondolat jutott eszébe, hogy — jó volna megházasodni.

Könnyű tavaszi atillát és bricseszt huzott az nap s alig, hogy két-háromszor végigment a platánsoron, különös borzongást érzett egész testében, — fázott. Kelletlenül hajította el cigarettáját és — hazament.

A legénye nem volt otthon s a szobáját barátságatlan hidegnek találta. Minden habozás nélkül vetette le atilláját, hogy tüzet rakjon ő maga.

Mialatt a kályhával vesződött, néha a levetett kabátra tekintett és olyan valamit gondolt, hogy mégis szép az a két aranycsillag. Azután merően bámult a lassan süstörgő tüzre s egy másik, kellemetlenebb gondolat foglalkoztatta, ugyanis ő érzi, hogy nagyon beteg, de hol érez fájdalmat, — azt nem tudja! Beteg, nagyon beteg lesz. És ezt nem tudta volna senki a fejből kivenni!

Mire a tüzrakással készen volt, egészen bealkonyodott.

Fásultan, kedvetlenül feküdt végig a garzson szoba pamlagán, s percekig nézett egy-

egy cirádára, mely unalmas egyformaságban követte másikat a falon.

Amint így körülhordozta szemeit a szoba különböző tárgyain, hirtelen egy képen akadt meg figyelme, melynek azonban csupán a körvonalai látszottak már, de a mult édes emlékei kiszínezték azt előtte. Teljesen sötét volt a szobában s az a leányarc még mindig ott állt, ott mosolygott, mintha csak azt mondaná: Elemér! Maga csak tréfál! Néhány év mulva elfelejti azt is, hogy voltam egyáltalában!

Ezt mondta mindig. Ezt mondta ezelőtt két éve is, mikor legutoljára találkoztak. Nem hitte, hogy szeretheti is őt valaki, félt, nagyon félt a — csalódástól. És mégis — csalódott. Keserűen csalódott!

Azóta két év mulott el, s ez a rövid két év eltörülte a mosolyt arról a szép arcról: komoly, panaszos hidegség ri le onnan.

Itt megakadt gondolatmenete s gyufát gyújtott, majd ideges gyorsasággal keresgélte az asztalon levő fotografiák között.

— Ez az! szólta halkán és a gyufa pillanatokig tartó világosságánál mohón nézte azt a különös arcú nőt.

Milyen nagy művész az élet és az idő. Amott pajzán, életrevaló leány és egy év mulva szomorú — boldogtalan asszony!

Most érezte csak Vámos, hogy mennyire szerette ő ezt az asszonyt. Most tudta csak meg, hogy mit vesztett el ő ebben a panaszos arcban: üdvöt, boldogságot, mindent, az egész menyországot!

De hát mi volt ő akkor: fiatal, könnyűvérű hadnagy s a leány — szegény.

Szegény volt, hát a sors még szegényebbé tette: felesége lett egy bolondgazdag ötven éves kereskedőnek, kit csak gyűlölni tanult, mióta elvette.

Oh! Ezt is tudja ő. Féltve őrizi a drága sorokat, hol az imádott szegény-gazdag asszony keserves panasz és szomorúság hangján kesergi el megbocsáthatlan tettét.

Az volt a végén az illatos levélkének: »Ha maga tréfált akkor édes Elemér, ugye sorok illetéktelen helyre jutottak s mint gavalér embertől elvárom, hogy azt nyomban megsemmisíti, de ha szavait komolyan átérezte, ugye szánja és bocsásson meg annak, ki őnt felejthetetlenül szereti. — Matild.«

Örült gyorsasággal üzték egymást a gondolatok agyában, néha ideges fájdalmat érzett, majd mindjobban az a tudat érlelődött meg lelkében, hogy véghetetlenül szereti azt az asszonyt, ki az övé sohasem lehet.

Behunyta szemeit és az ábránd szötte édes álmok folyton egy képet varázsoltak lelki szemei elé: egy halvány arcú, szép asszony képét, ki most üres tekintettel ül a fehér selyemmel bevont budoárjában, kelletlenül hallgatva férje unalmas, szintelen beszédjét . . .

E pillanatban halk léptek zaja és bizonytalan kopogtatás tették figyelmessé Vámos főhadnagyot. Zavartan tekintett a sötétben az ajtó felé, melyet habozás nélkül nyitott ki valaki . . .

viselve volt. Ott voltak *Majorossy Imre* polgármester, *Nendtvich* h. árvaszéki elnök, *Zaváros*, *Vaszary*, *Tróber*, *Toldy*, *Szautter* Gusztáv, *Erreth* János, *Declava*, dr *Rónaky*, *Kiss* József, *Egry* József, *Miltényi* Miklós stb. Láttunk hölgyeket, a kiknek már ülőhely nem jutott s az ünnepélyt állva kellett végig nézniök, képviselve volt ott a város lakosságának minden társadalmi osztálya, a kik mindnyájan kíváncsian várták az ünnepély lefolyását.

A »Pécsi Dalárda« és a »Pécsi Polgári Daloskör« egyesültek egy karban, hatalmas hanghullámok töltötték be a termet, a »Szózat« hangjai, melyeket mély figyelemmel, igaz áhítattal hallgattak az ünneplők.

Majd a megnyitó beszéd következett.

Simonfay János megnyitó beszédében válaszolt, hogy mint jött létre a hazafias ünnep. Pécs város kebelében megindulván a mozgalom, hogy március tizenötödikének jubileumát megünnepelje és ez ünnepet meg is tartotta. S hogy mért ünnepeljük március tizenötödikét? Mert a nemzeti közzellem ekkor nyilatkozott meg; ez volt a nemzeti szellem manifesztációja; e nap hozta létre a 48-as törvényeket s a nemzet érdekében áll, hogy e nap hőseinek és alkotásainak emlékét átvigye követendő példaként minden nemzedék köztudatába. Ezután üdvözölte a polgárságot, kik hazafias kegyeletüknek áldozva összegyűltek az ünnepélyre és Pécs város hatóságát, mely az ünnep rendezőségének felkérése folytán, a hazafias polgárokkal való együttérzése dokumentálása végett, az ünnepélyen megjelent és megjelenésével az ünnep fényének emeléséhez hozzájárult. A rögtönzött beszédet — melyet a közönség tetszéssel fogadott — a szónok e szavakkal fejezte be:

»És most tisztelt ünneplő közönség e rövid és szerény megnyitó beszédemet azon óhajással fejezem be, hogy a ma általunk igaz hazafiúi érzéssel megünnepelt nap hazánk és nemzetünk történetében századokra kiható, fényes új korszakot alkotó 1848. március 15. nagy eseményeknek emlékezetünkben felidézése igaz hazafias érzésünknek további épülésére és hazafias lelkesedésünk felbuzdítására szolgáljon most és mindenkoron; hogy ezen igaz hazafiúi érzést, lelkesedést és a nagy idők és nagy emberekre való hálás megemlékezést, melyekkel e percben sziveink telvék, ne csak önmagunkban fenntartani, növelni, ne csak azon honfitársainkban, kik a haza ügye, a nemzet és köz-

szabadság érdeke iránt közönyösek, vagy a kiknek az önző egyéni érdekek a hazafias érzést elnyomják, sziveiben is felkelteni, hanem a saját gyermekeink, az ifjuság — tehát közvetlen utódainknak — a most még minden nemes és hazafias eszmékért fogékony sziveikbe is átültetni, ekként általánosítani és állandósítani el ne felejtszünk, mert csak úgy állhat fenn ez ország mint Magyarország a netáni viszontagságok és megpróbáltatások közt és csak úgy védhetjük és biztosíthatjuk újabb ezer évre édes hazánk és nemzetünk fennmaradását és jövőjét és csak úgy lehet igazán boldog e hazában a magyar: ha e haza minden fiának szívét a hazafiúi erény ékesíti, s ha mi mindnyájan a nemzetünk jogaiért, szabadságaért s a nagy, nemes és igaz emberiségi eszmékért melegen és folyton érdeklődünk, a meglévőket megtartani, a hiányzókat és szükségeseket megszerezni, hazafias buzgósággal, egységes tett és akaraterővel, lankadatlan tevékenységgel és ha kell hazafias áldozatkészséggel igyekezünk.

Csak így valósulhat és valósul meg nagy Széchényink jóslata: »Magyarország nem volt, hanem lesz.«

Tőlünk, egyöntetű erős elhatározásunktól és megfelelő munkásságunktól függ: hogy a »lesz« — mely még mindig nincs meg — mielőbb meglegyen.

Meggyőződésem és hitem, hogy a magyarok istene, ki e nemzetet annyi viszontagság közt ezer évig fenntartotta, ha büntette is, mert megérdemelte, de soha el nem hagyta — jövőben sem fogja elhagyni.

Hitem és meggyőződésem, hogy ily módon beteljesedik koszos költőnk azon jóslata is: Jönni fog, mert jönni kell, egy jobb kor, mely után buzgó imádság epedez nem százerek, hanem milliók ajakán, hálát rebegve az egek urához.

Éljen a haza — éljen a nemzet!«

Ezután a »Pécsi Polgári Daloskör« énekelte a »Szabadságdalt«, melynek ügyes betanulása és lendületes előadása zajos tetszést aratott.

Erre *Szuly* Aladár szavalta el a »Talpra magyar«-t gyönyörű, csengő hangon s a mint a végső refraint is befejezte, a mint diszmagyarba öltözötten esküre emelt kézzel állt még egy pillanatra: az éljenzés között kivehető volt egy-egy »esküszünk« szó is, melyet a hallgatók közül kiáltottak el visszhang gyanánt a szavalatra.

Könnyű ruha suhogás és valami mámoros meleg illat szökött át a szoba levegőjén . . .

Elemér fájó nyilallást érzett homlokában és némán, ismeretlen delejes erő kinos hatása alatt bámult a felismerhetlen jövevényre . . . Egy pillanat alatt száz kérdés repült át gondolatában . . . , azután végig simította kezével izgatottságtól gyöngyöző homlokát s hal-kan, bátorítólag szólt:

— Vámos főhadnagyot tetszik keresni?

Tompa, melancholikus női hang válaszolt most az ajtó felől:

— Vámos huszár hadnagyot keresem igen . . . !

Ezzel tapogatódzva foglalt helyet a kályha melletti hintaszéken. Gyors lélegzet vétele s egy-egy kitörő sóhaj elárulták, hogy fáradt, kimerült lehet . . .

Elemér felhasználva a pillanatnyi szünetet magára rántotta attiláját s gyufát keresett, miközben erős fejtöréssel fejtegette a különösnek látszó problémát . . . azután gyertyát gyújtott.

Villám gyorsan hordta körül tekintetét legény lakásán, vajjon elég rendben van-e az idegen hölgy fogadtatására . . . Valamit igazított bajuszán, s szolgálat készen hajolt meg a sűrűen lefátyolozott urinő előtt.

— Vámos huszár főhadnagy vagyok; miben lehetek szolgálatára nagyságos asszonyom . . . ?

A sűrű fátyol alól csillogó szempár vil-

logott elő, azután hosszú sóhaj kíséretében szólt:

— Hát már főhadnagy?!

Vámos főhadnagy előtt két év története ujult fel egy röpké pillanat alatt, . . . a szive erősen dobogott . . . érezte, hogy egész testében remeg . . . Görcsösen kapott lazás homlokához . . . az egész szoba forogni látszék körülötte . . . szemei előtt két kép: egy mosolygó leányarc s egy szomorú, sápadt tekintetű asszony képe ülték egymást örült gyorsasággal . . . térde megcsuklott és leborult a mély gyászba öltözött hölgy előtt:

— Matild . . . ! Az égre kérdelem, mi hozta önt ide . . . ?

Vad szenvedélyvel csókolta meg a szép asszony fehér kezét, ki ezalatt félrevonta arcáról látólat. Két könnycsepp hullott le abból a villogó szempárból és az a sápadt arc piros lett, mint az örökifju hajnal . . .

A szívem . . . a mely csak önért dobog, Elemér . . . ! Özvegy vagyok, most már szabad — szeretnem!

Hosszu csókban olvadt össze ajakuk s egy kéjes ölelés feledteté velük a szomorú multat . . . : most már szabad szeretni . . . !

A mámorító édes illat s a fény, mely a szobát diszkréten megvilágítja, illő keretet képeztek a boldog szerelmesek képéhez.

Tréfának, üres bóknak tudtam be mindig viselkedését! — szólt lágy, remegő hangján a fiatal özvegy. — És féltem hinni e szavaknak, azt hittem, hogy mindez *huszár-*

Pleininger Ferenc ügyvéd, lapunk felelős szerkesztője mondotta el ezután az erre az alkalomra irt beszédét, melyet lapunk tegnapi számában közöltünk s a tartalommal egy színvonalon álló, erőteljes, lendületes szónoklata általános lelkesültséget keltett az ünneplők között, kik percekig tartó tetszésnyilvánításokkal fejezték ki elismerésüket a szónok iránt.

Ezután *Végh* Lajos szavalta el *Kiss* Sándornak »Föl a zászlót« című költeményét kitűnő előadásban, mely után olyan zajos, hosszú tapsvihar zúgott fel, hogy még egy költeményt kellett előadnia, *Ábrányi* Emilnek »Március idusán« című költeményét, melynek minden versszaka után zajos éljenek hangzottak fel.

Egy előképet mutattak be azután, melyet *Bogyó* Alajos rendezett s a mely 1848. március 15-ét ábrázolta; a szép kép alakjait szemlélyesítették a következő szép hölgyek: *Ank* Riza, *Fischer* J., *Halaszek* M., *Hering* Emilia, *Kubicsek* Riza, *Langer* nőv., *Sebesi* Vilmosné, *Stuka* nőv. és *Virág* Paula. Az ügyes és lelkes tárgyú kép zajos tetszést aratott s több izben kellett a függőnyt félrehuzni előle, hogy a folyton tapsoló közönség újból és újból gyönyörködhessek benne.

Nyolc óra elmúlt, mire véget ért a lelkes ünnepély és az azon résztvevők hazaindultak, magukkal vivén a lelkesedést a régi idők dicső harcokai iránt, élénk érzetével a kegyeletnek, melyet a magyarnak dicsőségben páratlan történelmének felelevenítése keltett sziveikben, a mely munkára, tette buzdítja őket a jövőre, hogy virágozzék, gyarapodjék a magyar haza.

Az ünnepélyen részt vettek a szociálisták közül is többen, különösen azoknak vezetői, a kik elég csendesen viselték magukat az ünnepély lefolyása alatt, csak mikor a sajtószabadságról volt szó, emeltek néhány magasra egyes példányokat a tömeg fölé, a »Népszavá«-ból mutatva az annak üres oldalaira nyomtatott pár szóba foglalt magyarázatot: »Hatóságilag lefoglalva.«

Néhány körülálló figyelmeztetésére azonban lecsendesedtek, csak egy *Mihálovics* nevű vezetőjük kísérelte meg újból az ujság mutogatásával akcióra bírni az elvtársakat, azonban ennek is csak az lett a vége, hogy *Oberhammer* Antal helyettes rendőrkapitány elvette tőle az ujságot. Többé azután a szociálisták sem zavarták az ünnep lefolyását, de annál inkább tüntettek az utcákon a mint alább ennek részletes lefolyását ismertetjük.

tempó. Szerelmet vallani minden nap más-más leánynak, elcsavarni minden asszony fejét, kiket a sors s a körülmények kezeügyébe ejtenek! Hanem mikor az esküvőm utáni napon magamra maradtam és elolvastam sorait, akkor . . . akkor megremegtem egész valómban, megijedtem, hogy megőrülök . . . ! Meggyűlöltem a világot, átkoztam a sorsot . . . s az Isten talán soh'sem bocsátja meg — megátkoztam a tegnap esküdött örök hűséget uramat. — Oh! Elemér, pokoli kinok férkőztek lelkembe. És e fájó kinok marták szívemet, emésztették fiatalságomat és hervasztották el arcom rózsáit . . . féltem a csalódástól azért, hogy még jobban csalódhassam!

Vámos Elemér egy közeli széken ülve hallgatta imádottja kesergő panaszát.

Visszafojtott lélekzettel figyelt minden szavára. És ez édes zene átjárta lelke minden egyes zúgát. Zsibbasztó melegséget érzett egész testében s valami szokatlan vágy ingerelte, hogy rávesse magát szerelmesére és forró csók és ölelés közt vallják meg egymásnak örök igaz szerelmüket.

Merőn nézett azokba a csodafényes fekete szemekbe. Majd végighordta tekintetét az özvegy egész alakján, koromfekete haján, hófehér nyakán s kecses, karcsu derekán. Érezte, hogy a vér veszekedettül dolgozik agyában . . . ajaka az izgatottság tüzetől kiszáradt . . . Nem, nem bírja ki tovább: ölelésre, csókra szomjazik . . . vagy nyomorultul elpusztul . . . Vad szenvedélyvel ugrott

A színházban.

Március tizenötödikének ötvenedik évfordulóját a színházban is fényesen ünnepelték meg.

A földszint, az állóhely és az emeleti ülőhelyek, meg a karzat zsufolásig megteltek közönséggel; csak a páholyok álltak nagyrészt üresen.

Pont félnyolckor a katonazenekar ünnepi nyitányt játszott *Christoph* Tódor karnagy vezetésével, a ki különben az egész előadás közti énekszámok mellé maga dirigálta a 44-ik gyalogezred zenekarát.

Az ünnepi nyitány után *Angyal* Ilka szavalta el, frenetikus hatás között, Szávay Gyulának *»Március 15.«* című költeményét s ezután *Andorfy* Péter rendezése mellett ünnepi képletek következtek. Mindegyik nagy hatást keltett és sorban megújráztatta a lelkesedő közönséget. A képek voltak: 1. *»Toborzás 1848-ban.«* 2. *»A szabadsajtó első terméke.«* 3. *»Petőfi halála.«* 4. *»A nemzet ébredése.«* A társulat összes személyzete közreműködött ezekben és a rendezés és kiállítás valóban fényes volt.

Nyolc órakor vette kezdetét *»Budavár bevételé.«*-nek előadása, mely hazafias irányu darab *Rákosi* Jenő tollát dicséri.

Az előadásban a főbb szerepeket *Réthy* Lina, *Hunyady* József, *Angyal* Ilka, *Csiky* László, *Andorffy* és *Benkő* Jolán vitték s mindnyájan kitétek magukért. Különösen tetszettek *Réthy* Lina, *Hunyady* József és *Andorffy*, a ki kacagtató alakításban mutatott be egy német tisztet.

A színlap végén nagy csatakép volt jelezve s a közönséggel megtörtént az, hogy a harmadik felvonásban egy pár statisztá nevetéses szaladgálását nem vévén *»csataképeknek, a függöny legördülte után vagy öt percig ülve maradt s csak akkor kezdett kivonulni.*

S mit tehetett mást? — Megéljenezte . . . önmagát!

A szocialisták tüntetése.

Vagy ezer főre menő néptömeg, munkások, munkásnők, vegyest a segédcapatokként szolgáló gyereknéppel, lepte el már félhat felé

fel helyéről, hogy ráboruljon arra az oltárképre, hol az üdvösség lakik . . .

De ah! Hideg borzongás járta át testét: — felébredt, a szobában kegyetlen hideg volt.

Az asztalon gyertya égett s a legénye szokott alázatossággal jelentette:

— Hadnagy ur . . . főhadnagy ur alászan jelentem, a tiszt urak már régen várják a kaszinóban!

Idegesen tekintett körül a szobában. Az asztalon egy csokor friss ibolyát látott, mely ábrándos illatával egészen betöltte a legényszoba hangulat nélküli levegőjét . . . Szeméből két könnyet törült ki . . . azután kedvetlenül szólt a legényhez:

— Ki hozta ide ezt a virágot?

— Én.

— Hány óra van?

— Fél nyolc.

Azután, mint a kit az álom később is foglalkoztat, kíváncsian tette hozzá:

— Nem járt itt senki azóta?

— — — — —
Éjfél tájban vigan szólt a muzsika a kaszinóban. Össze-össze csendültek a pezsgős poharak, egymást érték a felköszöntők az ujjonnan előléptetettek egészségére . . .

Mikor aztán az a nóta járta, hogy:

Kacsintgatok jobbra,

Kacsintgatok balra:

Szép leányra, menyecskére,

Ha szöke, ha barna . . . !

Nagyot kurjantott Vámos Elemér és olyanformát gondolt, hogy — mégis legszebb a — huszár-tempó . . . !

Molnár József.

az Otthon és a színház előtti tért. A szocialisták vonultatták ki őket, hogy ők is megmutassák, hogy március tizenötödikének ötvenedik évfordulóján ime mily néptömeg van mindazon vívmányok nélkül, melyeket a márciusi hősök az ő számukra is megszereztek.

A tömegnek korán sem volt eszében a rendezés, csak a falukból becsődített munkások szerettek volna bemenni a Vigadó nagytermébe, hogy ők is meghallgassák a polgárok ünnepét. A nagyterem azonban ugyis zsufolva volt közönséggel, a mely ki volt téve annak a veszélynek, hogy esetleges zavar esetén egymást törje össze.

És a Vigadó ajtajánál — mint bármely más hétköznapi multság alkalmával — egy szál gyámoltalan rendőr állott, a ki persze csak ezzel akarta a népet feltartóztatni:

— Nem szabad bemenni!

Előrelátó rendőrségünkre persze ez szörnyen dicséretes. Nem e jobb lett volna, ha valamivel értelmesebb közegük áll az ajtóhoz és tapintatosan megmagyarázza a népnek, hogy nem férnek már be, zsufolva van a terem s nem a *»nem szabad«* tilalmával keltik azt elégedetlenségre. Bizony, ha akartak volna, be mehettek volna a munkások a kitűnő rendőri elővigyázat mellett, de hát jobban hallgattak *Hircy* bácsira és a saját józanságukra, mint imponált nekik az egy szál rendőrben megnyilatkozott rendőri karhatalom.

Dacára, hogy a néptömeg folyton forrongott s dacára, hogy látta ezt *Vaszary* Gyula főkapitány és közegei is, még sem igyekeztek a népet felvilágosítani és békés nyugalomra inteni. Sőt, mikor az ünnepély a Vigadóban a végét járta, a főkapitány ur a színházba menekült, hogy ne hallja, mikor az ünnep rendezőit megabcugolják a szocialisták.

Persze ez tetszett volna a hivatalos köröknek, de nem következett be.

E helyett az ünnep végével a szocialisták óriási csapata rágyújtott a szocialista indulóra és harsogtatva az éneket, így vonult végig a Király-utcán a Széchenyi-térre, a hol a takarékpénztári palota előtt *Schmira* Károly felállott a szent háromság szobor talapzatára és hangosan hirdette az elvtársaknak, hogy legyenek csendben, mert egy szocialista szónok akar hozzájuk néhány szót szólni. S csakugyan felhangzott pár pillanat múlva *Végh* József ismert szocialista szónok hangja, ki első sorban kijelentette, hogy a mai nap fontosságáról akar szólni, de ezt csak fedetlen fővel szabad meghallgatni, tehát *»le a kalappal.«* A tömeg szónéklül emelte le kalapját s hallgatták a szónokot, ki körülbelül ezeket mondotta: ötven éve annak, hogy Magyarországon kivívták a szabadságot, a munkások szabadságát is, de a mely most ötven év múlva már nincs meg a maga teljességében. Még az ünnepélyre sem bocsátotta be őket a rendőrség, pedig az ünneplést a munkások lennének hivatalosan rendezni, nem pedig azok akik abban részt vettek. Ők még most sem lépnek fel erőszakkal, de hallja meg az uralkodó osztály minden tagja az ő szavait, mert ha két év alatt nem teljesítik a munkások kívánalmait, ők és nem a szocialisták lesznek okai, ha a forradalom terére lépnek és vér fog folyni. (Beszédének ezen részénél a tömeg egy része kiabált: *»Igen, vérrel szerezzük meg jogainkat«,* de még több ilyféle közbeszólás hangzott: *»Mi ezt nem akarjuk«, »Nem akarunk forradalmat«* stb). A szónok ezután röviden befejezte szavait azzal, hogy oszoljanak el most békességben s erre a *»Marseillaise«* éneklése mellett megindult az egész tömeg a ferenciek utcáján lefelé.

Az egész tüntetésről pedig a sarkon álló egy szál rendőrnek volt csak tudomása s mire a főkapitányt a színházból előkerítették, akkorra a be nem jelentett s nem engedélyezett tüntetés és népgyűlés véget is ért és harsogó éneklés mellett vonultak a munkások a térről tova.

Vaszary Gyula főkapitány az apáca-utca

és a Ferenciek-utcája torkolatánál érte őket utol.

— Hallgassanak! kiáltott rájuk; de bizony szavait elnyomta a Szocialisták *»összetartsunk«* harsogása és az éljenzaj, melylyel *Schmira* Károlyt és *Végh* Józsefet kísérték elvtársaik.

Igy vonultak aztán a gyár-utcaig, a hol a pártvezérek megállottak és maguk szólították fel az elvtársakat a békés hazaszéledésre, a mi meg is történt minden rendőri beavatkozás nélkül s az éj nyugalomát többé semmi szocialista mozgalom nem zavarta.

Társasvacsorák.

A Vigadóban tartott ünnepélyt követő banketten kívül, hol a *»Polgári Daloskör«* kuruc dalokat és magyar nótákat adott elő, polgárságunk több helyen is megünnepelte társasvacsorákkal a nagy napot. Ilyen vacsorák voltak a *»Hétfejedelem«*-ben, a *»Koroná«*-ban, a *»Petőfi«*- és *»Turin«*-vendéglőkben.

A *Koronában* a nagy napot *Flóris* Endre dr. ügyvéd méltatta nagyhatású beszédében. Utána *Rappay*, volt 48-as honvéd, szólt fiatalos hévvel, buzdítva az ifju nemzedéket hazaszeretetre. Lelkesen beszélt *Bóza* vendéglős is, végre pedig *Flóris* elszavalta a *»Talpra magyar«*-t, melylyel óriási lelkesedést keltett. Ezután a fiatalság táncra kerekedett és járta hazafias tüzelt s csak a pirkadó hajnal vetett véget a kedélyes együttlétnek.

A *»Hétfejedelem«*-ben és a *»Petőfi«*-vendéglőben tartott társas vacsorákon is igen sokan vettek részt és hazafias szónoklatokban emlékeztek meg a nagy napról.

A vidéken.

Egész tömege érkezett ma hozzánk a vidéken tartott, március tizenötödiki ünnepekről szóló tudósításoknak. Ünnepezt a vidék, ünnepezt Baranya, Somogy és Tolnavármegyék lakossága. Mindenütt fényvel és lelkesedéssel.

Vörösmarton *Zvonicsék* Alajos plébános kezdeményezte az ünnepet. Az Olvasókör — élén *Papp* Zsigmond ev. ref. lelkész elnökkel — szintén ünnepélyt rendezett az iskola udvarán, a hol *Papp* Zsigmond fejtegette a nagy nap emlékét, majd a Dalárda elénekelt a Hymnuszt és a Szózatot. Az ünnepen *Tassy* Dénes főparancsnok vezetésével résztvettek a tűzoltók is. Este bankett volt. A katolikus iskolában szintén volt ünnep, melyet istentisztelet előzött meg s melyen az iskolaszéki tagok és a tanítók is részt vettek. Az ünnepen *Zvonicsék* Alajos tartott magasröptű beszédet, mely után hazafias dalokat énekeltek a növendékek *Möhler* János kántortanító vezetésével; voltak alkalmi szavak is, miket *Vagner* Ferenc tanító tanított be a növendékeknek.

Barcs szintén nagy ünnepekkel ülték meg a nevezetes évfordulót. A színházban *Mezei* Béla szintársulata, mely épen a nagy napra érkezett Barcsra, *»Hunyady* László halálá-t adta elő. A kaszinóban *Piszár* Antal dr. tartott beszédet.

Nagyvátyn a templom tornyán, az iskolán és a paplakon nemzeti színű zászlók lengtek. Félnyolckor kezdődött az ünnepies istentisztelet a reform. templomban, melyet *Morvay* Ferenc lelkész tartott. A nép a *»Hymnus«*-t énekelve oszlott szét a templomból.

A szigetvári Olvasó-Egyletben társas vacsora volt, melyen *Gosztonyi* plébános mondta az ünnepi beszédet. A *»Talpra magyar«*-t szavalta *Bárvárth* Gyula. A Hymnuszt és a Szózatot elénekelt a Dalárda. *Izsák* Lajos szavalt és az ünnepélyt *»Apotheosis«* nagy néma képlet zárta be. A képviselőtestület diszközgyűlést tartott s a Polgári Kaszinó és a *»Szombatosok asztaltársasága«* bankettet rendezett.

Kaposvár a reform. templomban volt istentisztelet melyalatt a Dalárda énekelte. Ünnepelet tartottak a főgimnáziumi ifjúság és az Olvasókörök is.

Dárdán a Kaszinó kezdeményezte az ünnepet. A házak fel voltak lobogóva s délelőtt félkilencor istentisztelet volt, mely után a templom előtti téren **Stefán Péter** vezetése alatt a Dalárda a »Himnusz«-t énekelte el. **Kisszély N. János** tartott ünnepi beszédet s az iskolás növendékek szavakat adtak elő és hazafias dalokat énekeltek. Délután a milleniumi fák közé »szabadságfák«-at ültettek az ötvenedik évforduló emlékére, és **Stefán Péter** intézett a néphez alkalmi beszédet. Este kivilágítás és lampionos körmenet volt, melyen a tűzoltók is résztvettek. Este a kaszinóban **Zalaváry József** tartott felolvasást, **Székács Pál** pedig szavalt. Az ünnepélyt bankett és táncmulatság fejezte be.

Bar.-Szentlőrincen szintén volt ünnepi istentisztelet, mely után ünnepi emlékérmeket osztottak ki a nép között. Az iskolák növendékei hazafias dalokat adtak elő és este fáklyásmenet volt.

Siklóson a polgárság ünnepe igen fényes volt. A polgári iskola növendékei is rendeztek ünnepet, melyen **Rédei Károly** beszélt a növendékekhez és a tanulók hazafias énekeket és szavakat adtak elő.

Bölcskén a függetlenségi kör rendezett ünnepélyt, melyre meghívták a 48-as honvédeket is.

Dombovárótt a róm. kath. és izr. templomokban istentiszteletek voltak. A képviselőtestület diszközgyűlést tartott; este pedig az egyletekben vacsorák voltak.

Mohácson a reggeli órákban meglepő módon voltak fellobogóva nemzeti színű zászlókkal a házak. Az elemi iskolákban a délelőtti órákban minden tanteremben külön e nap jelentőségével foglalkoztak a tanítók és tanítónők és délutánra a tantestület szünnapot engedett. Az állami polgári fiu- és leányiskolában nem tarthatták meg a napot, mivel felsőbb rendelet azt megtiltotta ünnepelni. Este ünnepélyes szónoklatok és lampionos menet volt.

H i r e k.

Pécs, 1898. március 16.

Napirend 1898. március 17-én.

Naptár: csütörtök, márc. 17. — Róm. kath.: Gertrud. — Prot.: Gertrud. — Görög-kel.: (márc. 5.) Konon — Zsidó: Adar 24. — Nap két 5 óra 54 perckor; nyugszik 5 óra 54 perckor. — Hold két éjjel 3 óra 20 perckor; nyugszik délben.

Időjárás: hőmérséklet 6 Celsius fok meleg; légnyomás 753. — Kilitás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint enyhe idő, változó felhőzet várható, jelentékeny csapadék nélkül.

Színház: »Nőszabó«, bohózat itt először.

— **(Személyi hír.)** Dr. **Fejérváry Imre** báró főispán ma este a nyolc órai gyorsvonattal érkezik vissza Budapestről, a hova pár nap előtt utazott el.

— **(Szólószeti és borászati tanfolyam.)** A földművelésügyi miniszter a baranyamegyei tanítók részére is elrendelte egy tanfolyam tartását a szőlőművelés és borkezelésre vonatkozólag, melyet Pécsen **Gábor József** borászati felügyelő fog vezetni s a melyet hallgató tanítók 30 frt államsegélyben fognak részesülni egy-egy tanfolyam ideje alatt. Két ízben fognak kiképeztetni a jelentkezők. Az első csoport április 25-től május 7-ig, a másik pedig október 18-tól 31-ig hallgathatja a tanfolyamot. A kérvények folyó hó 31-ig a pécsi kir. tanfelügyelői hivatalhoz adandók be, de **Gábor József** borászati felügyelőhöz címezve.

— **(Megfelebbezett tanítóválasztás.)** **Szinkovich Géza**, dályoki tanító megválasztása ellen a községi választók egy része felebbezett a közigazgatási bizottsághoz, mely a felebbezést elutasította, mire azok a miniszteriumhoz fordultak a választás meg-

semmitése céljából. Azonban az onnan most leérkezett végzés szerint a választás érvényesnek nyilvánítván, a tanító állásában továbbra is meg fog maradni.

— **(Méhék a tűzben.)** A maga nemében ritka tűz volt Mohácson, a hol **Tuzsér Mihály** méhese gyuladt ki. A méhesben ott égett a sok száz és száz méhből álló méhraj és a kaptárak s az összes felszerelés. Szerencsére a leégett méhes biztosítva volt s így a tulajdonosnak 300 frtot kitevő kára nagyrészen megtérül.

— **(Névmagyarosítások.)** Kiskoru **Foof János**, vörösmarti illetőségű, ugyanottani lakos, Papra, — **Gruslitz Nep. János**, barcs-telepi m. kir. posta- és távirótitst, valamint kiskoru **Béla** fia, Biróra változtatták vezetéknevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Drávai hajózás.)** Barcsi levelezőnk írja, hogy megindult szépen megint a drávai hajózás, miután az utóbbi szép napok és a nap erősebb heve megolvastá a stájer-alkok hórétegeit és ez által egyszersmind megduzzasztá a Dráva vizét is. Most már elegendő vízzel bír, úgy hogy a legrosszabb gázlók felett is akadálytalanul közlekedhetnek a hajók. Jön is egyik a másik után, eddig azonban még csak a tavalyról elmaradt készleteket hozva utólag fel. Romániából eddig még semmi sem jött, pedig azt mondják óriási mennyiség fog beözönlenni. Egyelőre azonban üdvös lenne, ha a folyók vize a rendes magasságban maradna meg továbbra is, nehogy a hajózás akadályozva legyen.

— **(Trachoma rendelet.)** A mindinkább terjedő veszedelmes szembaj megfékezésére a miniszterium rendeletet bocsátott ki. Azt mondja ez a rendelet, hogy a szemvizsgálatokat szigorubbá kell tenni, mert a trachoma az eddig tett intézkedések dacára is terjed s olyan helyeken is fölüti a fejét, a hol eddig nem is gondolták volna. Ennélfogva megvizsgálandók a rendeletben előirt mód szerint: Az iskolás fiúk a beiratkozás idején s azután is negyedévenként, vagy a szükséghez mérten. Vizsgálandók az összes gyárak és telepek munkásai. Vizsgálandó a szolgálatból hazatérő katona jelentkezése alkalmával. Vizsgálandók az iparos tanoncok, a midőn felfogadtatnak. Vizsgálandók az összes iparos segédek, amidőn felfogadtatnak. Vizsgálandó minden hazatérő munkás, aki legalább két hétig volt távol. Vizsgálandó minden szolgálatba álló cseléd. Ezentul a rendelet szerint, minden helyváltozás alkalmával vizsgálat alá esik a cseléd, valamint a főntebb említettek is. Ezen vizsgálandókért felelősek: a katonai oszta-ly vezetője, a rendőrségi, az ipar-tesztületi vizsgálo orvosok.

— **(Szülői gondatlanság.)** **Sámbér Istvánné**, Pucher-utcai lakosnak, a harmadtél-éves ki fia tegnap délután eltűnt hazulról. Nem vigyáztak rá és nem is keresték, csak este ment az anyja lélekszakadva a rendőrségre, jelenteni, hogy elveszett a gyerek. A kis fiu erre már a szigeti országutig elköborolt, a hol szerencsére felfogták és bevitték a szigetkülvárosi rendőrlaktanyába. Ott aztán átvette a feltalált gyereket az anyja s hazavitte, hogy máskor nagyobb gondal ügyeljen rá.

— **(Tüzek.)** **Bonics Mihály**, dinnyeberki lakosnak, az udvarán levő sertésölja kigyuladt és le is égett. A gyanu magára a tulajdonosra hárul, hogy ő gyújtotta fel az ólat, mert a tanuk állítják, hogy a tüzet látva, azt sem oltani nem sietett, sem segítségért nem kiabált. Különbben majd a vizsgálat feladata lesz megállapítani, hogy bűnös-e a káros, vagy nem? — **Novák Antal**, ráckozári lakosnak a háza szintén a tűz martalékává lett a napok-

ban. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják. Vörösmarten is tűz volt, — **Rohonci János** háza égett le s a kár mintegy 400 frtot tesz ki. Ezen tűz keletkezési oka is ismeretlen. Végül Pinchehelyen **Farkas István** háza lett az ismeretlen okból keletkezett tűz prédájává. Itt a kár 300 frt, de mert a leégett ház biztosítva volt, a kár megtérül.

— **(Elfogott rablóbanda.)** Göröcsönyben egymásután öt betörés történt a mult héten. **Kaller Jánostól** 85 forint készpénzt, **Papp Jánostól** ruhaneműket, **Varga Istvántól** pálinkát és bort loptak el a betörők, a kik még **Weinfart Pál** és **Mum Péter** házába is betörttek, de mindkét helyen észrevették őket és megugrasztották. A csendőrség csakhamar elfogta a rablókat **Kovács József**, **Petrovics József** és **Korbács József**, zóki kőborcigányok személyében, a kikre még az is rábizonyult, hogy **Gál János** András és **Parragh József** zóki lakosoktól, aprójószágokat loptak, **Kolompár József** társuk segítségével. A bandának tagja volt **Kolompár Nani** is, a ki **Krausz Bernát**, zóki lakostól lopott öt tyukot és a társai által lopott aprójószágokkal behozta Pécsre és itt adta el a piacon. Az elfogott tolvajok most a börtönben ülnek.

— **(A nyomor.)** A nyomoruság tette tolvajjává **Péler Péterné**, mislenyi napszámosaszonyt. Nem volt mit ennie s ezért az este sötétjében belopózott **Varga Mihályék** házába s ott egy kenyeret és egy kötény répát fogott fel, hogy ellopja. Azonban a gazda rajtafogta a lopáson és feljelentette a csendőrséghez. A szegény asszony mit tehetett mást, bevallotta a bűnét. Ha megbüntetik érte, a mig fogságát leüli, addig legalább nem bántja a nyomor; kap — ingyen rabkosztot.

— **(A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár)** jövő vasárnap tartja évi rendes közgyűlését a városháza közgyűlési termében. A pénztár mérlege a következő: vagyona 12.019 frt 90 krajcár, terhe 6759 frt 80 krajcár. Évi bevétele volt 18.630 frt 93 krajcár; kiadása 16.191 frt 87 krajcár; maradvány 1439 frt 92 krajcár.

— **(Vasuti hír.)** **Lengyel Ferenc**, hivatalnok-gyakornok, a zágrábi üzletvezetőség Dugoselő állomásáról a Budapest-jobbparti üzletvezetőség területére helyeztetett át.

— **(Katonai hír.)** **Kövészai Kövess Ármin**, a Frigyes főherceg nevét viselő 52-ik gyalogezrednél, a Badeni őrgróf 23. számú gyalogezred parancsnokává kinevezetett.

— **(Elfogott szocialista.)** A Kaposvárott elfogott **Tencer szocialista** mai napig is ott ül a kaposvári törvényszék börtönében, vizsgálati fogságban. Miután Somogyvármegyében nincs szocialista, ezt a Tencert megbecsülik, s barátságosan fogva tartják, hogy legalább legyen egy példának okáért. Ugy halljuk, hogy tanuk kihallgatására van még szükség, hogy megállapítsák az izgatás vétségét vele szemben. Bizonyos, hogy **Tencer** vesztére ment Somogyba.

— **(Vásár-áthelyezés.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy Tolnamegyében, Kónyi községben a folyó évi április hó 13-ára eső országos vásárt ez évben kivételesen ápril 6-án tartsák meg.

— **(Kinevezések.)** **Porázik József**, joghallgató, a baáni járásbirósághoz irnokká, **Klie János**, tamásii járásbirósági díjnok, a lengyeltóti járásbirósághoz végrehajtóvá nevezetett ki.

— **(Buzatolvajok.)** Till János, kalaznóközségbeli lakostól 27 forint értékű buzát loptak el a napokban. A tolvajok behatoltak a káros háza padlására és onnan emelték el a gabonát s tovább is álltak vele, mielőtt az észrevette volna őket. Hogy a tettesek kik voltak, nem tudják.

— **(Tüzrevalót lopott.)** Szabó József és Flicán Kabos, bükkösi lakosok, udvarából már régebben el-eltűnt egy csomó tűzifa. Végre a károsok bejelentették az esetet a csendőrségnek, a kik erre megindították a nyomozást és el is fogták a tolvajt Szép István személyében, a ki beismerte, hogy ő dézsmálta a károsok fakészletét, azért, mert tűzrevalóra volt szüksége.

— **(Olcsó zöldség.)** Olcsó zöldséget vehettek a piacon azok a pécsi asszonyok, a kik Istokovics György, kökényi lakostól vásároltak, mikor az az ifj. Lukács György kökényi lakostól ellopott 5 forint áru zöldséget behozta Pécsre és itt potom 1 forintért eladta az egészet. A tolvaj éjnek idején követte el a lopást és másnap reggel egyesén Pécsre jött és itt eladta a lopott zöldséget. Hanem turpissága mégis kitudódott és kérdőre vonták, a mikor is tettét töredelmesen bevallotta. A lopásért különben majd a bíróság tartja meg vele a leszámolást.

— **(Ismeretlen csirkefogó)** garázdálkodott a napokban Stark Lajos, dunaszekcsi lakos udvarában. Éppen egy tucát aprójózságot szedett össze s mikor megelégette a zsákmányt, tovább állt vele. A káros az ese-

tet csak másnap vette észre, hogy azonban ki volt a tettes, még eddig nem sikerült kitudni.

— **(A kártyavetés vége.)** Két kóbor cigányasszony vetődött be ma a városba és a szigetkülváros házaiban kártyavetés ürügye alatt szedtek össze alamizsnát. Egy helyen azonban elloptak egy drága selyemkendőt és egy női kabátot, a min akkor fogták rajta őket, mikor már az utcán voltak. Nosza, úzóbe vették őket és így bekergették a szigeti országutra, a hol egy rendőr eléjük állt és feltartóztatta őket. A hársiák azonban nem akarták engedni magukat bekísértetni s csak két rendőr tudta őket bevinni a városházára, a hol most a kóterben ülnek.

— **(Tizenkilenc név egy gyermeknek.)** Az anyakönyvi hivatalba beállított ma a születést jelentő madame. Várt egy darabig s mikor a sor rá került, csak annyit mondott az anyakönyvvezetőnek:

— Születést jöttem jelenteni.

Az anyakönyvvezető elővette az előjegyzési könyvecskét és kérdezte:

Hogy hívják?

A bejelentő madame zavarba jött. Nem szokott ez nála megtörténni, még hármas ikrek születésénél sem. Most ötölt-hatolt. Hol is kezdje. Végre megszólalt:

— Kit kérem?

— Hát a gyermeket.

És kezdte tollba mondani:

— Tibor, Huba, Titusz, Gábor, Szilárd, Ákos, Loránt, Bátor . . .

— Hallja! ne komédiázzék! Csak nem akar egy kalendáriumot iratni!

— Kérem szépen tekintetes ur, itt a névkártya, akiről leolvassom. Az apa maga iratára.

Az anyakönyvvezető ur csak bámult. Kis vártatva kérdi:

— Van még?

— Van — szólta a bejelentő és folytatta:

— Attila, Bertalan, Nándor, Roland, Emil, Baba, Viktor, Lantos, Leo, Márton és Andor.

Nem kevesebb, mint tizenkilenc név jutott tehát az egy napos urfinak. Csak az a kérdés, hogy az apa komolyan akarja-e annyi névre keresztelni, vagy csak tréfából.

Annyi bizonyos, hogy Gábor, Huba, Titusz stb. és Andor, ha valaha névkártyát nyomat, egy oldalra nem fér p. t.-je. Hát még ha váltót ír alá!

Művészet, irodalom.

○1848. A Jókai-Bródy-Rákosi szerkesztette »Ezernyolcszáz negyvennyolc« 12—15. füzeté valóságos kincsébánya a szabadságharcra vonatkozó események illusztrációinak, a hősök ereklyéinek. Szabadságharcunk egyik fontos tényezőjével, a guerillákkal találkozunk bennök. Néprajzi szempontból is igen nevezetesek ezek a képek. Itt van Rózsa Sándor arcképe s egy legény az ő csapatából. Azonkívül Jókai Mór levele Kossuth Lajoshoz Rózsa Sándorról, faksimilében, továbbá Greguss Imre kitűnő festmények jó reprodukciója: Guerilla harca vasasnémekkel. Itt van aztán Kossuth imája a kápolnai csatátér halottai felett. Erről a jelenetről két kép is van, s hozzá kitűnő szöveg, mely az ima eredeti szövegét, s egyúttal történetét is adja. A könyv különben már teljes és kész, s aki akarja, kötetben is meg-

sem ismeretlen előttem s mintha tekintetét láttam volna már valahol.

— Csakugyan azt mondják, hogy nagybátyámhoz, a követségi-attaséhoz nagyon hasonlítok. Nem régen halt meg.

Mindjárt, amint belépett a szalonba, azon fáradozott Chypre Montaignout, hogy hátat fordítson a világosságnak. Tartása egyszerű, tesztelen és látszólag nyugodt volt. Emberfölötti akaraterevével annyira uralta hangját, hogy egészen tompának tetszett, annyira, hogy a hercegnő meglepetve gondolta: »De a hangja az előbb egész másképp csengett, még egy pillanat előtt oly puha, s harmonikus volt!«

De aztán nem gondolt többé reá. A két ember még mindig szemben állott egymással, de legfőbb ideje volt, hogy e néhány rövid perc — melyek egész örökkévalóságnak tetszettek Pierrenek — véget érjen, mert már érezte, hogy izgalmai legyőzése kezdi felülmulni erejét.

— Egy francia, mondja ön, egy francia a Faubourg-ból? — kérdé mellette egy épen belépő öreg nő eles hangja. — Mutassa be nekem azt a franciát, hercegnő. Imádom a franciákat, mert csak ők tudnak igazán társalogni.

— Egy hálás pillanat, melyet az öreg Foureth hercegnő bizonyára meg nem értett, köszönte meg, hogy beavatkozásával segítségére jött Pierrenek. Dacára korrekt tartásának, érezte, hogy ereje fogytán van.

De a hercegnő felemelkedett s bemutatta Chypre Montaignout-ot öreg barátnőjének.

— Marquis, addig nem szabadul tőlem, míg a Faubourg-beli öreg barátaimról minden ujságot el nem

és leirhatlan örömeiket, boldogságot jósolunk a kiválasztottoknak.

Mi mindent nem olvashattak ki a sorok közül a kíváncsi dogeresse-ok s a blazirt nagyvilági nők szívet egyszerűre elfogta a vágy a szép lovag mentorjává lehetni. Igen, most már nyugodtan alhattak Pierre barátai, hajója biztosan mozgott a velencei világ tengerén.

— Miután annyit utazott már, marquis, bizonyára felesleges is a kérdés, hogy volt-e már Oroszországban?

Nem szabad elfelejtenünk, hogy Mentana hercegnő orosz nő volt, kit másodszeri házasságában vett nőül egy velencei grand-seigneur. Az ő rubeljei aranyozták be újra a kopott cimert és palotát.

Chypre Montaignout habozott.

— Nem, hercegnő, nem ismerem Oroszországot, válaszolá tétovázó hangon, — többnyire az ázsiai országokban utazgattam, de szándékomban van legközelebb . . .

— Lehetséges ez, most, mikor minden igazi francia kötelességének tartja legalább Pétervárt és Moszkvát meglátogatni? De még pótolhatja mulasztását és itt — folytatá a hercegnő rövid pihenés után, mialatt tekintetét a szalon ajtajára függeszté — itt jön épen egy barátom, ki önnel alkalmilag töviről-hegyire megismertetheti a mi szláv világunkat.

Az inas Vorovits grófot és Vorovits grófkisasszonyt jelenté.

A gróf egyenesen a ház urnője felé tartot. Egy nagy, fiatal leányt, mint valami kis gyermeket, kézenfogva vezetett. Valóban ugyanaz volt, ki ott állott az erkélyen. Mint előző este, most is fehérben volt. Egyszerű, puha angol szövetből készült ruha fődte nyulánk, szinte töre-

rendelheti. Ára füzve 9 forint, diszkötésben 12, velinpapíron 15. Megrendelhető Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaságnál Budapest, Váci utca 1. sz.

© **A szabadságharc története Világosig.** Ünnepe van a magyarnak. A haza újjászületésének, történelmünk legdicsebb korának; 1848-nak félszázados évfordulóján szégyény és gazdag, szolga és ur, hatalmas és elnyomott mind-mind egybeolvad egy szent érzelmben. Az emlékezet szárnyain visszavisszaszállunk a nagy idők nagy eseményei közé s szemünk előtt elvonulnak a hősök dicső alakjai. Már félszázadja, s mégis, mintha csak tegnap lett volna! Esméik, törekvésük a mi ideálunk, küzdelmük a mi dicsőségünk győzelmük a mi javunk; mert az igazság örök! Csak a szenvedés egy jobb jövő reményében volt egyedül az ő osztályrészük. E küzdelmek, e szenvedések történetét hadd ismerje minden magyar, hadd lássa, mire volt képes az erős honszeretet, mily csodákat művelt a honfiai áldozatkészség! És merítsen belőle tanulságot a jövőre nézve! E hazafias cél lebegett a »Verböcy« könyvnyomda részvénytársaság előtt, a mikor elhatározta, hogy a nagy idők történetét áttekinthetően, kimerítően és vonzó előadásban megírja a magyar olvasóközönség számára olyképp, hogy az emlékmű még a legszegényebeknek is hozzáférhető legyen. És ezen kitűzött célt fényesen szolgálja az előttünk fekvő diszes kiállítású mű, mely 64 oldalon át érdekesen, friss közvetlenséggel ismerteti a szabadságharc eseményeit úgy, hogy az olvasó tiszta képet nyer a nagy idők lefolyásáról. A mindvégig érdekes szöveget a legszebb képek nagy sokasága díszíti (csaknem 100 kép). Itt látjuk a szabadságharc főbb szereplőinek képmásait, a nevezetesebb csaták rajzát, több egykoru

falragaszt és levelet, mindezeket a leggondosabb kivitelben. Ezenfelül a könyv egy táblázatot tartalmaz, mely időrend szerint sorolja fel a szabadságharc eseményeit, azok keltének megjelölésével. Már magából e táblázatból megtanulhatjuk e nagy napok történetét. A szép füzet, mely igazán méltó emléke a dicső időknek, csak 40 krajcárba kerül, hogy még a legszerényebb kunyhó lakói is megvehessék. Kapható minden könyvkereskedésben. Megrendelések a *Verböcy könyvnyomda Részvénytársaság* címére (Bédapest, IV., Vármege-utca 11. sz. intéződének).

○ **Irodalomtörténet a ponyván.** Böngréfi János tanár a magyar irodalomtörténet kívánja ponyvára vetni. Egy-két évvel ezelőtt ugyancsak ő vitte ponyvára a magyar nemzeti történetet, melyet 22 füzetkésben szerencsés kézzel nyújtott a magyar népnek. A rossz, káros ponyvairodalmi terményeket helyes, jóra való munkácskák kizsoritani: oly feladat, melyet egyes kiadók a maguk erejéből meg nem oldhatnak. Az egész társadalomnak, a hatóságoknak, sőt a magas kormánynak is segédkezet kell nyújtani e cél elérésére. A vállalat »Magyar Könyvesház« címen indul meg s egyelőre három füzet jelenik meg. A füzetek címei: »Tinódy Lantos Sebestyén«, »Illosvai Selymes Péter«, Szilágyi Mihály és Hajmási László története. Az egyes füzetek ára 3—6 kr., tömegesebb rendelésnél nagyobb engedményt ad ifj. Nagel Ottó könyvkereskedése VIII. kerület, Muzeum-körut 2. szám. (Nemzeti színház bérházában.)

○ **„Pillangó“.** A »Pillangó« társadalmi és művészi élelclap hatodik száma megjelent. Tartalma az állandó alakokon kívül 30 remek illusztráció és számos adoma. A »Pillangó« a család lapja. Apa, anya, bátran kezébe adhatja e lapot a kicsinyeknek is. Elolvashatja

a serdülő leányka épügy, amint hogy elolvashatja a kis kotnyeleskedő iskolás fiú, a ki azt hiszi, hogy neki már mindent szabad olvasni. Nincs benne semmi, a mi megmértelyez, száműzve van hasábjain a kétértelműség. A »Pillangó« szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, Teréz-körut 35. sz. a. van. Előfizetési ára negyedévre egy forint. Mutatványt kívánatra küld a kiadóhivatal.

○ **„A magyar alkotmány biztosítékai,“** címmel közjogi tanulmány jelent meg e napokban dr. Meliorisz Béla eperjesi jogakadémiai magántanártól. Művének első részében az alkotmánybiztosítékok általános elméletét adja, főszólyt helyezve azoknak morális momentumára; a második rész a magyar alkotmány történeti biztosítékait ismerteti míg a harmadik rész a mai magyar alkotmánynak tizenöt intézményét mutatja be. A 144 oldalból álló könyv bizományossa Eggenberger budapesti könyvkereskedő; kapható minden könyvkereskedőnél. Ára 2 frt.

○ **„Pillangó“.** A »Pillangó« társadalmi és művészi élelclap, száma az állandó alakokon kívül 29 szebbnél-szebb rajzzal megjelent, és lehetőleg még gyönyörűbb kivitelben, mint az eddigi számok. Mint már irtuk hasonló lap magyarul még nem jelent meg és a közönség pártolását minden tekintetben kiérdemli. Ezen lapot pártfogolni kötelesség, A »Pillangó« szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, Teréz-körut 35. sz. alatt van. Előfizetési ára negyedévre egy forint.

keny derekát; ugyanazon szövetből készült, sötétzöld bársonygallérral díszített pellerine egészíté ki toilettejét. A nehéz hajfonat dudorodva göndörödött ki a baret a la Henri II. alól, mely elragadóan állott a kecses fejen.

A hercegnő megszorította a grófnak, ifjúkori barátjának, kezét, megölelte Nadiát és — miután jól szembe nézett vele — megszólalt:

— Ugy tetszik, egy kissé sápadtak vagyunk, egy kissé sokat keringőztünk.

— Hisz alig táncoltam, hercegnő.

— Ugy találja? kérdé az apja, rögtön megijedve.

Hangjának csaknem anyai gyöngédsége nagy ellentétben állott az emberrel, kinek feszes tartása és rövid, határozott beszédmodora minden szentimentális gondolatot kizárni látszott.

— Nádía mindig sápadt egy kissé, tette aztán hozzá, épen ez a sápadtság hozott bennünket Itáliába. De ajkai mégis vörösek, sőt nagyon is vérvörösek.

— Igen, igen, de mindezek dacára örködjék azon, hogy a gyermek nagyon ki ne fáradjon a mi lázas Velencénkben. Nádía oly nagy s amelletten igen fiatal.

— Oh, hiszen már tizennyolc éves vagyok! Magácska rossz hercegnő megint vissza akarna dugni a kalitkába, holott már érzem szárnyaim erejét!

És a fiatal leány mosolyogva, fesztelenül, könnyen, mintha csakugyan neki adta volna szárnyait valami lagunamadár, ment az egyik vendégtől a másikhoz, kikézei meleg simpathiával nyultak ki feléje.

Vorovits Nadiának, természetüknél fogva a nagyon expansiv, a barátságra és gyűlöletre egyaránt hajlandó olasz nők között sok barátinője volt. Egészen a szalon

végére ért már, mikor egy barna asszony maga mellé húzta a kerevetre s bizalmas ölekezés és párisi toiletteje megdicsérése után, halkán kérdé:

— Nádía, láttad azt a szép fiatal embert, ott a hercegnő mellett.

— Nem, válaszolá Nádía, fejt gépiesen forgatva a szalon közepe felé, hol a hercegnő udvara állott.

— Hogyan, őt te nem láttad, őt?

— Kit? Őt?

— Olvasd hát, olvasd! Becsusztatom e levelet ebbe az albumba. Tegyük csak, mintha ezt nézegetnők, egyrészt, mert . . . és aztán ő is megláthatja . . .

Ugyane percben mondá a hercegnő Vorovits grófnak:

— Gróf, bemutatam önnek Oroszország egy barátját, Chypre Montaigout marquist — marquis, ime Vorovits gróf, kinek lesz alkalma megismertetni önrel országunkat és cárunk személyiségét.

A fiatal mélyen meghajlott, annál is inkább, hogy elrejtse arca hirtelen sápadtságát és a villámokat, miket ez ember jelenléte, e név kiejtése és dicsérete szemében gyújtottak.

— Ugy tetszik, nem egészen ismeretlen előttem a neve, marquis, bár nagyon régen nem voltam már Franciaországban.

— Egyik rokonom ataszé volt a pétervári francia követségnél és egyik nagybátyám résztvett a cár koronázásán is.

— Ah, valószínűleg egyikkel vagy másikkal lesz ön hasonlatosságban, bizonyára ismerhettem azt. Neve

Videki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

§ **Ótocska Géza Budapesten.** Nagy feltűnést keltett nemrégiben a hír, hogy Ótocska Géza, Schossberger Lajos jószágkormányzója, a kezére bízott 26.800 frtnyi pénzüsszeggel megszökött. Az eset érthető meglepetést keltett mindenfelé, mert Ótocskát már előkelő társadalmi állásu rokonai révén is ismerték mindenfelé s nem igen adtak hitelt az első izben korpoltált híreknek, melyek arról adtak értesítést, hogy Ótocska 26.800 forint elsikkasztásával megszökött s utját Amerika felé vette. A hír Schossberger Lajos följelentése folytán igaznak bizonyult. Kutatták, nyomozták mindenfelé, jó darabig hasztalan. Hetekig mi sem hallatszott róla s már némelyek arról beszéltek, hogy Amerikában van, midőn ezelőtt két-három héttel meghozta a telegramm a hirt, hogy Ótocskát a kopenhágai rendőrség letartóztatta. Négy nappal ezelőtt indították el Kopenhágából. A német határon porosz detektívek vették át, az osztrák határon pedig osztrák csendőrök vették pártfogásukba, kik átadták a pozsonyi királyi ügyészség fogház-őreinek. Ezek szállították Ótocskát Budapestre egyenest a pestvidéki törvényszék fogházába, hol az első számú zárkát jelölték ki a helyéül. Buc Lajos vizsgálóbíró kihallgatta és Ótocska töredelmesen bevallotta bűnét. A többi vádakra vonatkozólag, melyeket tudvalevőleg a baranyamegyei takarékpénztár, a baranyamegyei gazdasági egyesület és mások tettek ellene, több ezer forint elsikkasztása miatt, tagadásban van. A kopenhágai rendőrség elkobozta az Ótocskánál levő, már beváltott pénzeket s egy chequen küldötte meg a budapesti főkapitányságnak. A cheque 28,306 frt 25 krról szól s a magyar leszámítoló bank számítja le.

§ **Dőry Andor váltói.** Még mindig nem akadtak a nyomára Dőry Andor zombai földbirtokosnak, aki a szegzárdi takarékpénztárt negyvenezer forinttal megcsalta. A szegzárdi törvényszék itthon és a külföldön körözteti a megszökött földbirtokost, de eddig semmi hír sem érkezett róla. A kárvallott takarékpénztár ezalatt polgári uton keresi a negyvenezer forintját. Pőrt kezdett Dőry felesége ellen s azt vitatja, hogy az asszony tudott a férje manipulációjáról, tudta azt, hogy az aláírását a birtokára bekebelezett negyvenezer forint ára kötelezvényre a férje hamisította. Erre vonatkozólag a budapesti VIII. kerületi járásbíró, mint megkeresett hatóság kihallgatta Cottély Géza volt bonyhádi királyi közjegyzőt, aki azt vallotta, hogy Dőrynek a hamis okiratokról nem volt tudomása.

§ **Hirlapírók felmondási ideje.** Érdekes ügyben hozott most ítéletet a budapesti törvényszék polgári osztálya. A hirlapírók, a velük szemben alkalmazandó felmondási időt illetőleg eddig bizonytalanságban voltak, mert pontos intézkedést nem tartalmaz a törvény erre nézve. Csak hatheti felmondási időt állapított meg a járásbíró, mely előtt egy hirlapíró pörölt. Ez ítélet ellen az illető felebezett s így került a fontos kérdés másodfoku elbírálás alá. A bíróság kimondta, hogy a lap belső dolgozótársát, ha külön megállapodás mást nem határoz, háromhavi felmondás illeti meg. Lényegben a törvényszék azzal indokolta ítéletét, hogy, habár a laptulajdonos és hirlapíró közt létező viszony szabályozására nincsen

irott törvény, akkor, amidőn pl. a könyvelő is háromhavi felmondást igényelhet: annyi megilleti a fontosabb szellemi munkát teljesítő hirlapíró is, ki egy rovatot vezet, vagy vezércikket ír. Rámutat a megokolás ezután arra, hogy, ha a gyakorlat a gazdatiszteknek félévi, sőt néha egyévi felmondást biztosít, megköveteli az osztó igazság, hogy a hirlapíró — törvény hiányában — legalább is azt a jogoltalmat élvezze, a melyben egy oly kereskedelmi alkalmazottnak van része, mint a milyen a könyvelő.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL;

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.*)	gyors " "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes " "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy " "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 33 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " — "
Brood	" 1906. sz.***)	személy " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " " "	6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel	11 " 30 "
Mohács	" "	" " reggel	5 " 35 "
"	"	" " d. e.	9 " 49 "
"	"	" " d. u.	4 " 20 "
"	"	Tv. szsz. este	8 " 18 "

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől és Dombóváron a Fiume-budapesti gyorsvonathoz Bpest felé.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	" " "	8 " 01 "
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes " "	8 " 23 "
Bécsből	909. sz.**)	személyv. " "	9 " 39 "
Broodról	1905. sz.	" " d. e.	11 " 18 "
Budapestről	1906. sz.	" " d. u.	4 " 10 "
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes " "	5 " 50 "
Budapestről	1902. sz.	gyors " este	8 " 5 "
Bécsből	8712. sz.	vegyes " "	7 " 56 "
Broodról	1909. sz.	személy " éjjel	11 " 02 "
Mohácsról	"	" " reg.	8 " 01 "
"	"	" " k d. e.	11 " 18 "
"	"	" " d. u.	5 " 50 "
"	"	Tv. szsz. éjjel	11 " 02 "

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Közgazdaság.

□ **Gyümölcsfák és csemeték kiosztása.** Darányi Ignác, földmívelési miniszter, tegnap hagyta jóvá az idej gyümölcs-csemetekiosztási tervezetet, amelynek értelmében e tavasszal nem kevesebb, mint 249,144 darab oltott gyümölcsfa és 1.315,830 gyümölcs-cse-

mete lesz az ország minden részén — vallás-és nemzetiségi különbség nélkül — a nép között kiosztva és pedig teljesen ingyen. Emellett kiosztás alá került még 363,366 gazdasági fa és cserje, valamint a kosárfonás előmozdítása végett 478,000 nemes fajú füzügdugvány. A gyümölcsészeti miniszteri biztosság útján kiutaltványoztatott 102.357 darab nemes oltóvessző. Ezenkívül a mérsékelt áron, az állami faiskolákból eladott gyümölcsoltványok száma is meghaladja a százezret. Gyümölcs-csemetéért ez évben majdnem kétezer község, egy-let, szövetkezet, lelkész, tanító, valamint 1—4 holdas parasztgazda folyamodott a miniszterhez és akiknek kérvénye indokolva, hatóságilag igazolva volt, mindegyik kapott a vidékére legajánlatóbb fajtákból nemes gyümölcsfát, vagy csemetét. Ha az idén kiültetendő és előző években kiültetett nemes gyümölcsfának csak $\frac{2}{3}$ -ada megeredne, már néhány év múlva az ország számos vidékén a szegényebb lakosság számára fentartási segédeszközül, valamint új kereseti forrásul fog szolgálni a nemes gyümölcs-termelés.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március hó 16-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Házban megkezdtek az appropriáció tárgyalását.

Mócsy Antal nagy antiszemita beszédet mondott. A zsidók elnyomják, kizsárolják Magyarországot.

Rosenberg Gyula szükségesnek tartja, hogy Mócsy Antal felszólalására reflektáljon. Mindenki tudja róla, hogy ha a zsidók ellen mondanak valamit, abban nem talál mindjárt antiszemitizmust; de szükségesnek látja, hogy ilyen beszéd ne hangozzék el válaszatlanul. Oly kevesen vagyunk Magyarországon, hogy inkább az volna kötelességünk, hogy szemben ellenségeink törekvéseivel, megerősítsük a magyarságot. Ő maga, ha zsidóvallású is, büszkén vallja, hogy tetőtől talpig magyar és ellenségeinknek tesz szolgálatot az, a ki az egy milliónyi zsidó vallású magyart igyekszik ellenségeként feltüntetni. Nem erősíteni kell a fennálló válaszfalakat, hanem a most is létezőket ledönteni. Ha jónak látja majd a képviselőházban vitát provokálni, majd kimutalja Mócsy szavainak alaptalanságát. Most tovább nem fejtegeti ez alap nélküli vádat.

Mócsy Antal erre félremagyarázott szavait igazította helyre.

Végül több jelentéktelen interpelláció volt.

TÁVIRATOK.

— **Ünnepi utóhangok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap a vörös jelvényes szociálisták mindenütt verekedést kezdtek, hogy megzavarják az ünnepségeket. Így tettek a honvéd-szobor előtt és a Petőfi-szobor előtt is, de a rendőrség mindenütt rohamot intézett ellenük és szétszórta őket. A szerecsen-utcaban lőttek is a rendőrökre, de a golyó nem talált. Este a függetlenségi Kör előtt is verekedés támadt a szociálisták és az egyetemi hallgatók között.

Másrésről az ünneplő tömeg a nemzeti színház elé vonult, a melyen nem volt kitűzve a nemzeti zászló. Erre a rendőrség szétszórta a tömeget. A színbáznál „Rákócy Ferenc fogsága“ című színmű 2-ik felvonása után néhányak kezdeményezésére a közönség felállva kiabálta:

— A „Talpra magyar“-t! A „Talpra magyar“-t! Halljuk Szacsvayt!

Hire futott, hogy a künn levő közönség be akar törni a színházba, de ez nem volt igaz. Felhúzták a függönyt és folytatták a darabot, de erre orkányszerűleg kitört és egy negyedóraig zugott a közönség, követelve a „Talpra magyar“-t, úgy, hogy a függönyt le kellett bocsátani. Végre a rendőrség többeket kivezett s az előadást csak így folytathatták.

Letartóztatások is voltak s a letartóztatottak fölött már itélt is a rendőrség. Így Szabados Sándor joghallgatót és egy Kalmár nevű betűszedőt 100 forint pénzbüntetésre ítélték, másokat kisebb büntetéssel sujtottak.

A vidékiek, ugyszintén a 48-as honvédek ma sűrűn látogatták Petőfi szobrát és a budai Honvédszobrot, ugyszintén a temetőben a 48-as honvédek sírjait.

— **Párisi hírek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata). Az orvosok Lemerrier Picquardnál öngyilkosságot konstátáltak. A „Siécle“ szerint Dreyfusné a miniszteriumhoz kérvényt intézett, hogy engedjék meg neki, hogy férjével megoszthassa az Ördög-szigeten a száműzetés sorsát. Az „Aurore“ hire szerint minden intézkedést megtettek arra nézve, hogy a tengerészet általános mozgósítását előkészítsék. Valamennyi tengernagy parancsot kapott, hogy 24 óra alatt Párisba menjen.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Egy fiatal, gépészeti oklevéllel bíró
nős kovács,

uradalmi kovácsnak

vagy havi csépléshez

gépkezelőnek

ajánlkozik.

Tudakozódások a kiadóhivatalhoz.

Amerikai szőlővesszők

solonis, monticola és metallica;

sima vessző 1000 drb 8 frt,
gyökeres vessző 1000 „ 20 frt.

☛ Fajtisztaságért jótállás. ☛

Kapható:

Gergits Mártonnál

Pécsett, Makár-utca 32. szám.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 15—20 cm.
Talaj minősége: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September.
Pflanzweite: 15—20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben

kaphatók.

☛ A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csak olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

113. jk. sz.

Hirdetmény.

Melynélfogva a „Pécsi ipartestület“ előjárósága részéről ezennel köztudomásra hozatik miként a

RENDES KÖZGYÜLÉS

f. é. márczius hó 27-én délelőtt 10 órakor a városház közgyűlési termében (II. emelet) fog megtartatni, melyre a testület t. tagjai az alapszabályok 11. §-ának 3., 4., 5., 6. és 7-ik bekezdésére*) való figyelmeztetés mellett ezennel meghivatnak.

Napirend:

1. Az előjáróság jelentése a kiadmányunkban megjelent szaklap beszüntetése tárgyában.
2. A testület működését vázoló évi jelentés
3. Számvizsgáló-bizottság jelentése a zárszámadásra nézve.
4. 1898. évre egybeállított költségelőirányzat.
5. Netáni indítványok.
6. Az elnök, 24 előjárósági tag és 3 számvevő megválasztása.

Pécsett, 1898. évi márczius hó 12-én.

SCHMELCZER FERENCZ s. k.
ipartestületi elnök.

*) A közgyűlés behívása legalább 14 nappal a gyűlés napja előtt falragaszok útján és valamely helyi lapban való hirdetés által a tárgysorozat közlése mellett történik.

Napirendre ki nem tűzött indítványok csak azon esetben vétetnek a közgyűlésen tanácskozás alá, ha 10 tag aláírásával legalább 8 nappal a gyűlés napja előtt a választmánynak beadattak.

A gyűlés határozatképes, ha legalább 50 tag van jelen. Ha az első összehívásra a határozatképes szám meg nem jelennék, az összehívás 8 napi határidőn belül ismétlendő, mely esetben az első alkalommal kitűzött tárgyakra nézve a jelenlevők számára való tekintet nélkül érvényes határozat hozható.

A szavazás rendszerint felállás által történik.

Személyes kérdésekben, választásoknál és más ügyekben azon esetben, ha 10 tag kívánja, titkos szavazásnak van helye. Az elnök csak szavazat egyenlőség esetében szavazhat, midőn hozzájárulása által az egyik vagy másik indítványt határozattá emeli.